

[27. marts 2003]

Udstillingschef Gitte Ørskou i demo-rummet, Århus Kunstmuseum
Interview med Gitte Ørskou
From wonderland with love

Gitte Ørskou er udstillingschef på Århus Kunstmuseum. I samarbejde med Julie Nord har Gitte Ørskou arrangeret udstillingen From wonderland with love, der for øjeblikket kan ses på Århus Kunstmuseum i 'demo-rummet'. København tog til Århus for at tale med Gitte Ørskou om udstillingen og om demo-rummet som et særligt udstillingslokale for nutidskunsten. Interview: Marianne Ilkjær, Foto: Torben Zenth.

From Wonderland with Love
Julie Nord
17. januar - 21. april.
Aarhus Kunstmuseum
Vennelystparken, 8000 Århus C
Tel. +45 86 13 52 55
Åben dagligt 10-17, on 10-20, ma lukket

Hvad er idéen bag demo-rummet?

Demo-rummet blev etableret i 1998, og oprindeligt var det bare et mindre mellemrum, som vi ikke rigtig vidste, hvad vi skulle bruge til. Det var så Anders Kold, der var direktør på det tidspunkt, der kom med ideen om demo-rummet. Han fastsatte til at starte med en række kriterier for rummet, blandt andet at kunstneren skulle være under fyrré år, og at der måtte kun vises værker, der ikke før var blevet udstillet og helst værker, der var blevet lavet specielt til rummet. Og et andet vigtigt kriterie har også været, ikke at se på et CV, men mere på de enkelte projekters holdbarhed.

Tanken går på, hvordan man udstiller samtidskunsten på de mest optimale betingelser, uden den der historieskrivning. Hvis vi laver udstillinger, hvor vi hele tiden forsøger at skrive en historie og lave en tematisk sammenhæng, så er der også en reduktion af nutidskunsten for at få den til at passe ind. Her i rummet skulle nutidskunsten have mulighed for at udfolde sig helt på dens egne præmisser, og stadigvæk have den der værkkarakter; altså sige til kunstneren, "nu får du det her rum, gør med det hvad du vil og brug det som et eksperimentarium". Så kunne rummet fungere som en demonstration af, hvad der sker i nutidskunsten. Det skulle desuden være både udenlandske og danske kunstnere og formidlingen være meget demokratisk, med tekster lagt ud på nettet, tilgængelige for alle.

Julie Nord: From wonderland with love i demo-rummet, Århus Kunstmuseum

Er Julie Nords udstilling så specielt designet til dette rum?

Ja, det er den, men der er alligevel en lidt anden historie bag Julies billeder, fordi hun gik i gang med at lave dem før hun fik invitationen til at udstille i demo-rummet. Hun var i princippet allerede i gang med tegningerne, og lavede dem så færdig i den periode, hvor hun planlagde udstillingen hertil. Hele indretningen af rummet, for det er ikke blot tegninger, som det handler om her, det handler om hele oplevelsen af rummet, det er blevet til i samarbejde mellem Julie og mig, hvor vi vedvarende har diskuteret, hvordan disse tegninger fungerer og forsøgt at give dem de bedste præmisser.

Du har beskrevet Julie Nords udstilling som et meget slagkraftigt kunstnerisk projekt, kan du uddybe det?

Det har jeg nok gjort i en lidt polemisk tone, fordi tegningen ikke bliver betragtet som et rigtigt kunstmedie. Tegningen er mere skitsens sted, på vej til den 'rigtige' kunst. Samtidig er den ekstrem detaljerede minutøse tegning noget, som vi forbinder med en helt anden tid. Vi skal helt tilbage til Abildgaard for at finde en tid, hvor tegningen havde samme status, som Julie nu insisterer på at give den. Det er meget beundringsværdigt og spændende, hvordan hun kan bruge noget så 'altmodisch' som tegningen og det figurative til at skabe det her univers. Det er ret unikt, for Julie insisterer samtidig på håndværket som en del af det kunstneriske udtryk, og på den måde er det et meget slagkraftigt projekt.

Gitte Ørskou

Tegningen virker måske lidt 'stille' i dag, i forhold til eksponeringen af videoinstallationer og de mange store multimedieværker, som vi ser dukke op alle vegne?

Det essentielle ligger i, at Julie viser noget ekstremt velkendt. Umiddelbart får beskueren en stor fortrolighed med værket, eftersom alle vel i og for sig er bekendte med eventyr universet. Via denne fortrolighed kommer man ind i værket ad en omvej, og får derigennem nogle oplevelser, der er fuldstændig fremmede. Det er en meget intim udstilling, hvor man kommer helt tæt på, også i fysisk forstand, fordi man skal helt op i tegningerne for at se alle detaljerne. Den der intimitet, som tegningerne kalder på, den lokker os til, og vi bliver så vidne til alle de forunderlige ting, som er på færde i hendes tegninger.

Der er en undselighed til stede i tegningen, som dukker op nu efter en tid med utrolig meget spektakulært kunst - på godt og ondt. For eksempel i forhold til videokunsten, der kan projektionerne ikke blive store nok og installationerne ikke omfangsrige nok. Det giver disse værker den her overmandende effekt, som skal overmande beskueren, hvilket jo også lykkes de fleste gange. Men det som Julie netop gør, det er at lave værker, som der også er en slags modstand i. Det kræver noget at gå hen og se hendes værker. Man skal tæt på, og helt konkret skal man altså have overtrækssko på. Det kræver noget af beskueren, fordi der ikke er noget, der direkte haler beskueren ind, det lokker derimod meget stille. Det tror jeg på en eller anden måde, at kunsten har brug for nu. Den mere tilbagetrukket stille eksistens og intimiteten, som kan skabe nogle lige så store oplevelser, som de mere spektakulære værker.

Kan vi forvente at se et tilsvarende rum på det nye museum, Aros?

Nej! Og det er der en meget god argumentation for. En af tankerne bag demo- rummet var netop at få lov til at se på nutidskunsten, men den vil jo blive sat i fokus på det nye museum. Det er samtidskunsten, som vi slår os op på, udover vores faste samling selvfølgelig. Mit beskedne håb er jo, at nogle af de kunstnere, som vi har udstillet her i demo-rummet, ville kunne få endnu mere plads på det nye museum. Vi har nogle ideer om nogle tilbagevendende begivenheder med samtidskunsten, men de er ikke helt på plads endnu, så derfor har vi ikke noget officielt omkring det. Vi får et udstillingsrum på 500 kvm, udover vores særudstillingsrum, og det vil vi gerne arbejde med på forskellige måder. Men det bliver ikke som sådan demo- rummet, der kører videre. Det rum har for os skabt nogle muligheder for at prøve ting af, en slags eksperimentarium, hvor vi har ville se på, hvad der sker med den nye kunst. De erfaringer tager vi jo med på det nye museum, så på den led er der ingen tvivl om, at man kommer til at se meget mere nutidskunst på det nye museum, end man har gjort her på det nuværende. Selve demo- tanken vil vi gerne prøve at udvikle, det skal ikke bare flyttes med, vi skal lave noget andet...